

Úvodník

Ostroviny

Festivalový zpravodaj - Ostrov 2023

Letem pohádkovým světem

Princezny, kouzla a dobrý konec? Ano, to je pohádka, tedy alespoň ta podoba, kterou známe dnes. Věděli jste, že dříve pohádky nebyly určeny pro děti a už vůbec nekončily dobře? Byly určeny pro dospělé, kteří si jimi krátili dlouhé zimní večery při práci.

Dříve se pohádky předávaly ústně, byla to tzv. ústní lidová slovesnost a prvními, kdo o nich něco sepsal, byli u nás v Čechách Božena Němcová a Karel Jaromír Erben. Úžasní dva čeští spisovatelé, z jejichž ruky vznikla díla, která dodnes berou dech a snad každý má doma jejich sbírky pohádek. Původní pohádky, které byly plné násilí, smrti a krve, proměnili na příběhy, které jsou sice pořád trochu surové, ale už mohou být alespoň pro starší děti. Abyste mi věřili, o mírné brutalitě jejich pohádek, zmíním tu známou pohádku O Slepíčce

a kohoutkovi, kdy slepička shání celý den vodu pro kohoutka, který nemůže dýchat kvůli zaseknutému zrnku v krku. Nakonec vodu přinese, ale kohoutek se již udusil, sama poté umírá na vyčerpání. Sice v těchto pohádkách stále bojuje dobro se zlem, ale jejich surovost nám z dnešního pohledu spíše než jako pohádka připadá jako horor.

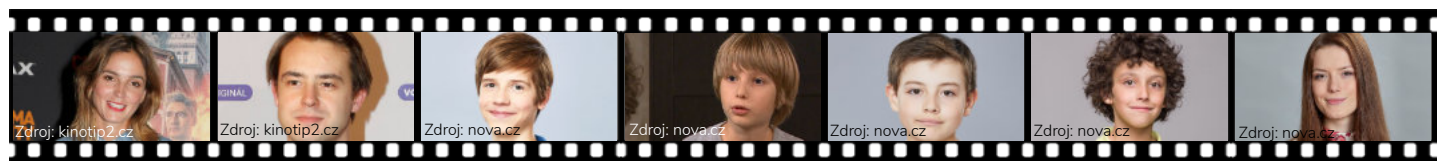
Němečtí bratři Grimmové byli v brutalitě hotoví mistři. Jejich původní verze Popelky obsahuje i scénu, kdy si Popelčiny sestry nechají jedna useknout prsty a druhá patu na noze, aby se jim do ní vešel malý Popelčin stříviček. Přestože má tato pohádka v originálním znění krvelačné scény, řadí se mezi jednu z nejúspěšnějších pohádek na světě vůbec. Tuto temnou a drastickou pohádku oprášil až v roce 1950 Walt Disney. Pohádku pojal jako dojemný příběh, kdy se ze služky Popelky stane princezna. Celý příběh doplnil známými písničkami, jak je u Walta zvykem.

U nás v Česku se pohádka dočkala zpracování v roce 1969, kdy si hlavní roli Popelky zahrála úžasná Eva Hrušková. Režisérka Vlasta Janečková do této verze obsadila také Danu Hlaváčkovou, která zde hrála jednu ze sester a roli si o čtyři roky později zopakovala znovu. Roku 1973 vznikla Popelka, která má své kořeny vycházející z literární předlohy již zmíněné Boženy Němcové. Pohádka Tři oříšky pro Popelku s Libuší Šafránkovou a Pavlem Trávničkem sklidila obrovský úspěch nejenom u českých diváků, ale i německých. Důkazem toho je, že i po neuvěřitelných 50 letech se pohádka stále vysílá v hlavním večerním programu na Štědrý den. A letos má i krásné jubileum na našem festivalu. Tak se na něj přijďte podívat a já doufám, že se tu potkáme...

Eliška Molčan, šéfredaktorka Ostroviny

Dnešní hosté

Nekonečný seriál Ulice a její herci na Mírovém náměstí

Markéta Stehlíková

Jarda Blažek

Karel Klement

Šrámek Felix

Filip Hornyak

Lukáš Masár

Sára Korbelová

Herečka

Herec

Herec

Herec

Herec

Herec

Herečka

Karla-Taubrová
Marešková

Bruno Tauber

Michal Klíma

Vojta Mareček

Alexand
NyklMilošek
KnoblochKristýna
Voláková

„Maminko, vy nám celá hoříte“

Rozhovor s herečkou Simonou Stašovou

Jak se vám tu v Ostrově líbí?

Tak já tady nejsem poprvé samozřejmě, protože jsem jedna z patronek festivalu Oty Hoffmana. Já mám Karlovarský kraj moc ráda, jezdím sem velmi často na zájezdy, takže jsem moc ráda i tady v Ostrově. Je to pro mě velká čest, že mě sem takhle zvou. Vždycky hrajeme ještě divadlo, takže teď jak jsem tady byla s maminkou, tak to mělo takový punc. To, že jsem doprovodila svoji téměř třiadvacátiletou mámu, která tady má s tvorbou pro děti velké zkušenosti. Vlastně to je královna večerníčků a já si moc dobře uvědomuji, že jsem její dcera a moc si toho vážím.

Hlavním tématem letošního festivalu jsou Tři oříšky pro Popelku. Jaký máte vztah k této pohádce?

Asi jako všichni ji znám úplně do detailu, vždycky když běží na Štědrý den, se na ni podívám. Známe se i s Pavlem Trávníčkem velmi dobře, protože jsme byli pět let manželé, takže si u toho uvědomuji i historii svého života. Jsme velcí kamarádi, což je hrozně fajn. Takže tu pohádku mám vlastně propojenou i se svým životem.

Jaká je vaše nejoblíbenější pohádka?

Tak určitě je to Císařův pekař - Pekařův císař nebo Byl jednou jeden král. Já prostě miluju pohádky s Janem Werichem a myslím si, že tyto pohádky už jsou nedostižné. Jako kdyby se to už neumělo udělat, jako se to umělo tenkrát. Dneska jsou ty dřívější pohádky opravdu velkou konkurencí pro ty současné.

K Vánocům samozřejmě patří i Pelíšky.

Jak vzpomínáte na natáčení?

My jsme tenkrát netočili žádný velkořím – nikdo jsme nevěděli, že to bude mít takový úspěch. Dokonce to měla být dvoudílná televizní inscenace jen tak pro radost. No a najednou se zjistilo, že se povedlo něco velkého, ale to bylo možná tím, že jsme si nemysleli, že točíme něco velkého. Ta radost z práce a to, jak nás Honza Hřebejk tak dobře poskládal, z nás udělalo veliké kamarády. Mám na to krásné vzpomínky a tím, že to běží každé Vánoce, se mi vždycky připomene, že tady po mně něco zbyde – když já tady nebudu, tak tu po mně zbydou Pelíšky.

Měla jste při tom natáčení opravdu prskavku ve vlasech?

No to jsem teda opravdu měla. Tohle se točilo jenom jednou, ale předtím se to ještě zkoušelo s nezapálenou prskavkou. Já jsem věděla, že je to fantastický vtíp, a teď bylo na mně, abych to dobře zahrála. Muselo být na mně vidět to opravdové překvapení, i když jsem o té prskavce jako herečka věděla – to bylo to nejtěžší.

Máte na závěr nějaké poselství pro děti?

Spíš bych dala poselství pro maminky a tatínky – aby si užili dětství svých dětí, protože děti strašně rychle rostou. Dokud jsou ty děti malé, měli by jim věnovat hodně času, protože tím se tvoří krásné vzpomínky.

Rozhovor vedla: Eliška Molčan

Pozor na „maximální turbulence“

Včera na Mírovém náměstí vystoupily „2/3“ skupiny Maxim Turbulenc. Pobavily děti i dospělé.

Foto: Elizabeth Riedelová

Člověče, nezlob se PO NAŠEM

Až dneska půjдете kolem stánku s názvem Krušnohorské hry, zastavte se u něj.

Ladislav Tuna podniká celý život v elektronice, ale odmala měl velký sen: vymýšlet vlastní stolní hry. Dnes je ve své ostrovské firmě Tuna i sám vyrábí a během dnešního odpoledne se s jeho největšími hity můžete seznámit. A budete-li chtít, můžete si s jejich autorem jednu z jeho her i zahrát a kdo ví, třeba mistra nakonec porazíte. Každopádně se u toho budete bavit a některou z her si můžete i koupit a odnést domů. (red)

Autor her Ladislav Tuna v akci (foto: red)

Zakletá jeskyně

Legenda praví, že z jeskyně si můžete odnést soli, kolik chcete, ale odnesete-li drahokam, budete potrestáni kletbou.

Film vypráví příběh dvou neurozených sester a dvou bratrů princů. Jedna ze sester neuposlechne varování, jeskyně se uzavře a lidé přijdou o zdroj soli. Ve stejnou dobu zemře král a na trůn nastoupí mocichtivá macecha. Nelze přehlédnout, že snímek využívá některé náměty pohádky Boženy Němcové Sůl nad zlato. To by tolik nevadilo, úmysl byl dobrý, ale zpracování už tolik uspokojivé není. Chaotické záběry uspěchaných scén v kombinaci s nepřilíš přesvědčivými hereckými výkony

mě jakožto diváka přiváděli k otázce, co se vlastně děje. Skladatel hudby odvedl práci chvályhodnou, ale naneštěstí se často rozchází s příběhem. Nahodilé střídání mezi dramatickou melodií a tichem v následujících záběrech ve mně vzbuzovalo pocit znepokojení a nejistoty.

Pominu-li některé drobné nepřesnosti či nevhodné detailní záběry na obličeje postav, musím

Zdroj: cinemart.cz

alespoň ocenit snahu o propojení motivů z různých pohádek, aby byla zachycena důležitost hodnot, jako je rodina a láska.

Kryštof Kolář

Kandidát na vítěze?

Od pondělí proběhlo již několik projekcí snímku hlavní soutěže Děti Nagana. Oblíbenost filmu stoupá s každým promítáním.

Zeptali jsme se několika diváků, co si o filmu myslí a na základě jejich odpovědí se oprávněně domníváme, že by se mohlo dokonce jednat o kandidáta na vítěze celého letošního ročníku festivalu. Film jsme sami zhlédli a ohodnotili.

Recenze: Děti Nagana

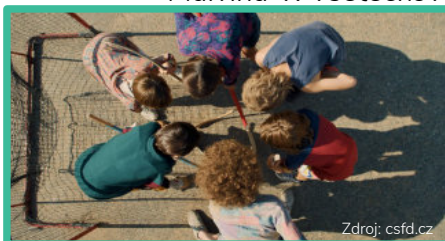
Sladká výhra Čechů na olympijských hrách v Naganu uchvátila srdce mnoha lidí, včetně jedenáctiletého Dominika, jehož příběh film vypráví.

Dominikovi bruslení moc nejde, i přesto ho zaujme pozice brankáře a rozhodne se hrát hokej. Bude však potřebovat svůj tým, který se mu nakonec podaří sehnat. Dokonce mají i soupeře, ti jsou ale o dost starší a zdatnější v hokeji. To se také ukáže na jejich prvním zápase, ve kterém Dominikův tým nestačí skórovat ani jednu branku. Mladému Dominikovi a jeho týmu chybí

zkušenosti a vybavení, to se však vyřeší, když je začne pozorovat bývalý hráč extraligy Karel, který uvidí jejich potenciál a začne je trénovat. Diváci se u tohoto filmu dozví, zda bude tým na příští zápas opravdu připraven a jestli půjde vše podle plánu.

Film skvěle popisuje dobovou atmosféru, přibližuje mladším divákům tehdejší způsob života a umožňuje rodičům zavzpomínat na jednu z největších českých sportovních událostí. Nejenom tu – zavzpomínali si i na hokejku Lion zakoupenou v papírnictví, na věčně zastřelený tenisák za sousedovým plotem, na kšiltovku místo lapačky, třeba i na sběratelství hokejových kartiček. Dětské diváky naopak zaujal závěrečný Dominikův zápas. Svě nadšení dávali najevo bouřlivým potleskem při každém gólu, ale i při nečekaném návratu jedné hráčky do hry.

Malvína V. Všetečková

Zdroj: csfd.cz

Divácká anketa

Děti Nagana Divácká anketa

Jáchym, 12 let

„Bylo to velmi příjemné, líbilo se mi to.“

Míša, 13 let

„Mně se to líbilo, bylo to zajímavý.“

Adam, 13 let

„Film byl velmi pěkný, bylo to hezky udělaný a atmosféra byla úžasná.“

Zdroj: novazone.cz

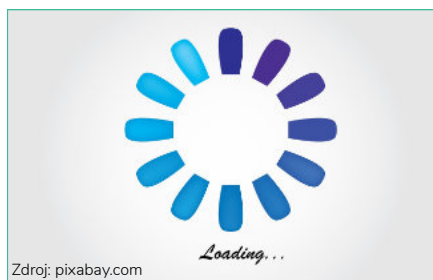
Loading...

O tom, že promítání filmu v kině je závislé na mnoha faktorech, jste se jistě už přesvědčili. Příprava plátna, čisté sedačky, zvuk a obraz. To vše musí fungovat bez problémů. Někdy se ale objeví i problém, na který jsou i veškeré přípravy marné.

Bouřka, tornádo nebo hurikán - projekce v kinech na počasí závislá rozhodně není. A i když venku hřmí a lítají blesky, do kina se hrnou davy diváků, aby zhlédly třeba film pro pamětníky nebo pokračování Fanny a Alexander od Bergmana. Jakmile se vykoupe všechny vstupenky a rozdají se poslední zrnka popcornu, uzavřou se dveře od sálu. Tři, dva, jedna a film běží. Konečně nastává ta chvíle, kdy můžeme naši ruku zabořit do pytlíku s popcornem a nerušeně si vychutnávat film. Tedy až do chvíle, než se bouřka přihlásí o slovo. A to je přesně ten okamžik, kdy se obraz zasekne, herci zmrznou a hlavně, když se objeví velké otáčející se kolečko s nápisem „LOADING“.

To vám pak nastane situace. Hrobové ticho vystřídá šustění nedočkavých diváků, místo obrazu se na plátně rozsvítí namodralé světlo z mobilů a ti nejvíce nedočkaví začínají kino opouštět. Pracovníci kina se snaží nahodit náhradní zdroj elektřiny, ale protože se jim to nedaří a radši chtějí jít domů, tak vyženou i ty poslední diváky sedící v kině. Ty diváky, kteří s nadějí vyčkávají, až se Fanny a Alexander 2 znova rozmrazí. A tak všem nezbyvá nic jiného než kino opustit a počkat na příští den, než přijde někdo povolanejší a zdroj zprovozní... A kdyby náhodou chtěl někdo vrátit peníze za nedokoukaný film, tak neblázněte. Byla to přece vina bouřky!!!

Eliška Molčan

Zdroj: pixabay.com

Co ve čtvrtek?

ČT DĚČKO

Jestli v televizi rádi sledujete kanál ČT:D, určitě byste si neměli nechat ujít odpolední program na Mírovém náměstí.

Studentská tvorba

Na Mírové náměstí bychom vás také rádi pozvali v 15 hodin. Můžete být svědky projekcí ze studentské tvorby a sledovat tak rané stadium vývoje nadějných možná budoucích hvězd.

Radek Banga s kapelou

Pokud posloucháte rádi Radka Banga a jeho kapelu, určitě se na Mírové náměstí dostavte i v 18 hodin, kdy proběhne koncert tohoto interpreta.

DNEŠNÍ PROGRAM

Velké kino, divadelní sál

08:00 Princezna zakletá v čase 2

10:30 Zakletá jeskyně

12:15 Bastardi: Reparát

Projekce pro veřejnost

16:00 Princezna zakletá v čase 2

18:00 Děti Nagana

20:00 Sex O'Clock

T Klub

17:00 Beseda s analytiky RRTV a TV zpravodaj

Mírové náměstí Ostrov

14:00 Těšíme se na odpolední program – Voyo

16:00 Show seriálu Ulice s autogramiádou

18:00 Made in 60's - koncert, který roztančí náměstí

19:00 Konec programu

